

Прощання Гектора

Фрідріх Шиллер

Андромаха

Чом ти рвешся, Гекторе, до бою,
Де Ахілл, роз'ятрений журбою,
За Патрокла мститись ворогам?
Як тебе огорне мла Ереба,
Хто навчить синка твого, як треба
Спис метать і спів складать богам?

Гектор

Жінко-любко, не вдавайся в тугу!
Щоб зломити недруга потугу,
За вітчизну стану я грудьми.
За святині, за кохану Трою
Я впаду, як подоба герою,
І зійду без жалю в царство тьми.

Андромаха

Заржавіють в домі твої лати,
Заніміють ковані булати,
Пропаде Пріама славна кров.
Підеш ти в оселі невеселі,
Де над Стіксом плачуть асфоделі,
В хвилях Лети вмере твоя любов.

Гектор

Всі мої чуття і поривання
Хай поглине Лети вирування,
А любові не оддам...
Чуєш ти під мурами погрози?
Дай меча, втамуй горючі сльози,
Я любові Леті не оддам!

Переклад М. Лукаша